

สรุปการติดตามความก้าวหน้าโครงการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาหน่วยจัดการจังหวัดระดับ
ที่มีจุดเน้นสำคัญ (Node Flagship) จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันพุธที่ 8 มิถุนายน 2565

ณ ห้องประชุมออนไลน์ zoom

สถาบันนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทีมประเมิน : ดร.กุลทัต หงษ์ขยางกูร สถาบันนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร.เพ็ญ สุขมาก สถาบันนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผศ.ดร.วรางคณา ชัชเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Node Flagship นครศรีธรรมราช :

ศาสตราจารย์ ดร.จกกลณี จันทรศิริ สำนักวิชาการพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผศ.กำไล สมรักษ์ สำนักวิชาการพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

อาจารย์วรรณภา กุมารจันทร์ สำนักวิชาการพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ดร.จกกลณี จันทรศิริ

ตามที่ได้เข้ามาช่วยพัฒนาโครงการประเด็นเด็กและเยาวชนกับประเด็นผู้สูงอายุ ได้เรียนรู้จากปีที่ 2 จากการทำสำนัก 6 สำนักงานสร้างเสริมและสนับสนุนสุขภาพ (สสส.) เข้ามาประเมินผล ได้เห็นภาพ และทางสำนักให้เราทำต่อในระยะที่ 3 ตัวเองได้เห็นภาพการทำงานของปีที่ 2 ว่าสุดท้ายจะหนักที่ประธานโครงการที่จะต้องผลักดัน ขับเคลื่อน วางแผน และเขียนสังเคราะห์เกือบทั้งหมด แต่ก็มีทีมพี่เลี้ยงพื้นที่เข้ามาช่วยเวลาสำนัก 6 มา ก็จะมาช่วยขยายความที่เป็น How to แต่เนื่องจากว่าผลสำเร็จของงานที่เขียนไปก็ได้รับข้อเสนอแนะว่าขอให้เห็นถึงผลที่เป็น How to ด้วย อันนี้คือประเด็นที่เรารับมา แต่การทำกิจกรรมก็ทำอย่างจริงจัง เมื่อสำนัก 6 มาประเมินขั้นสุดท้ายก็ต้องอาศัยทีมพี่เลี้ยงพื้นที่มาอธิบายขยายความข้อมูลที่สังเคราะห์ได้

ตัวเองได้เข้าร่วมในช่วงที่โครงการขับเคลื่อนไปปีที่ 2 แล้ว มาเรียนรู้โดยคุยกับสำนัก 6 ว่า ตัวเองจะเป็นเหมือนกลไกที่จะช่วยประธานโครงการในการช่วยเป็น Project Manager ผู้จัดการให้โครงการย่อย และโครงการใหญ่ มีเวที มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่ได้ทำ MOU ไว้ว่าช่วงไหนจะต้องทำ ARE ช่วงไหนต้องลงพื้นที่ PM มีหน้าที่ดูตามกำหนด Timeline โดยเอา Timeline ของ สสส. มาเป็นตัวตั้งว่าเมื่อไหร่ สสส. จะให้ไปเรียนรู้ ไปรายงานผล พื้นที่ที่จะต้องทำอะไรบ้าง

ตามที่ทราบสถานการณ์ของพื้นที่ช่วงโควิดทำให้ขึ้นบันไดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมได้แค่ขั้นที่ 1 เท่านั้น มีการจัดตั้งกรรมการที่ต้องมาเคลื่อนงาน ตัวเองพบว่าการทำงานกับอาจารย์มหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลจะต่างกัน จึงได้ตั้งสมมติฐานว่าเจ้าของโครงการจะเป็นเจ้าของพื้นที่อยู่แล้ว เช่น ประเด็นผู้สูงอายุ จะมีเจ้าของพื้นที่เป็นผู้สูงอายุที่ได้รับเลือกมาเป็นประธานและคณะทำงาน โดยมีพี่เลี้ยงพื้นที่ซึ่งอยู่ในชุมชนส่วนใหญ่เป็นภาครัฐ อย่าง รพ.สต. อาจารย์มหาวิทยาลัย ก็จะสามารถแสดงบทบาทพี่เลี้ยงได้อย่างเต็มที่ คำว่า “พี่เลี้ยงพื้นที่” คือ คนที่ได้คลุกคลีในการทำกิจกรรมร่วมกับพื้นที่ ให้ข้อเสนอแนะ

ที่ผ่านมาไม่ห่วงเรื่องการกิจกรรมของพื้นที่ เพราะได้ทำกิจกรรมตามที่ MOU ไว้ แต่เมื่อมาสรุปผลการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ในปีที่ 2 มีคุณแพงเป็นตัวหลักในการเก็บข้อมูล ยกร่างสรุปผลการดำเนินงานให้

จากนั้นจะให้อาจารย์กำไล หรืออาจารย์อุไร ช่วยดูให้ อันนี้คือการดำเนินงานที่ผ่านมา ส่วนตัวเลยอยากให้ทางทีมปิดช่องว่างโดยให้อาจารย์ที่อยู่ในสำนักวิชาที่คณบดีเป็นเจ้าของโครงการได้เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะเป็นนักวิชาการเพื่อมองกิจกรรมต่าง ๆ แผนงาน โครงการ ช่วยเรื่องการประเมินผล สรุปผล แต่พบว่ายังมีอาจารย์บรรณาเป็นอาจารย์ของสำนักเพียงท่านเดียวที่เข้ามาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เนื่องจากอาจารย์บรรณาเป็นตัวหลักในการเขียนโครงการตั้งแต่เริ่มแรกร่วมกับคณบดี จึงมองว่าอาจารย์บรรณาเป็นเจ้าของโครงการนี้และมีสถานะเป็นอาจารย์ของสำนักวิชาด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุมจะเห็นอาจารย์บรรณา แต่อาจารย์ท่านอื่น ๆ จะเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมาก จะเข้ามาเรียนรู้ในช่วงแรก ๆ เรื่องการทำ ARE ก็คาดหวังว่าอาจารย์จะได้นำความรู้ไปช่วยทำความเข้าใจกับพื้นที่ แต่ว่าอาจารย์แต่ละท่านก็มีข้อจำกัดเรื่องเวลา มีอาจารย์กำไลที่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี อาจจะติดภารกิจบ้าง แต่เวลาพื้นที่มีปัญหา เกิดวิกฤติ อาจารย์กำไลก็จะเข้าไปช่วยจัดการให้เงื่อนไขปัจจัยความสำเร็จตรงนี้คือ “คนใน” อาจารย์กำไลก็เหมือนกับคนในเข้าไปช่วยจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้

สิ่งที่ PM หนักใจ คือ การสังเคราะห์ข้อมูลส่งให้สำนัก 6 ในเดือนกรกฎาคม 2565 สมมติฐานแรกที่ PM บอกว่าน่าจะมีอาจารย์เข้าสนับสนุนในการเป็นที่เลี้ยงวิชาการเพื่อที่จะมีมุมมองอีกมุมมองช่วยจัดกลุ่มข้อมูลของพื้นที่ ช่วยในการประเมินผล ช่วยสรุปผลการดำเนินงาน ติดตามการทำงานต่าง ๆ ตอนนี้มีอาจารย์จากสำนักวิชามาร่วมเพียง 10% สมมติฐานของ PM ได้พิสูจน์แล้ว เพราะได้บอกประธานโครงการตั้งแต่แรกว่าทำไมไม่เอาอาจารย์เข้ามาร่วมเป็นเจ้าของโครงการจะได้เป็นโครงการของสำนัก แต่ที่ได้เปิดใจกับประธานโครงการ เขารู้มาตั้งนานแล้วว่ามันเป็นแบบนี้ตั้งแต่แรกแล้ว ตัวเองจึงได้บอกไปว่ามันไม่ใช่เพราะงบประมาณของโครงการ คือ KPI ของสำนักวิชาด้วย อาจารย์ทุกท่านควรมีส่วนร่วม ส่วนตัวก็คิดว่าอาจารย์ทุกท่านอยากมีส่วนร่วมแต่ด้วยข้อจำกัดของเวลาและภาระงาน

อีกประเด็นที่มีคนพูดว่าโครงการนี้เป็นโครงการของพี่น้อง จะไม่ให้พี่น้องช่วยได้อย่างไร เมื่ออุไร-กำไล-นวลใย เป็นคนในพื้นที่ท่าศาลา เวลาเกิดวิกฤติอาจารย์เคยสังเคราะห์ข้อมูลมาแล้ว ก็ต้องเข้ามาช่วย PM ก็แค่เข้ามาเป็นคนกลางให้รู้ว่าโครงการนี้เกิดการสร้างการมีส่วนร่วมจริงกับเครือข่ายในพื้นที่ของ NF นครศรีฯ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ PM มองว่าสมมติฐานของ PM ถ้าในการสังเคราะห์งาน โจทย์การสังเคราะห์ที่ถามว่าอะไรบ้างที่เรียนรู้แล้ว อะไรบ้างที่ไม่ต้องมี ตัวเองสรุปว่า ที่ไม่ต้องมี คือ พี่เลี้ยงวิชาการ ไม่ต้องมีเต็ม 100% ก็ได้ เพราะสิ่งที่ตัวเองทำคือการ matching พี่เลี้ยงวิชาการเข้าไปในพื้นที่ทั้งหมด ประเด็นเด็กและเยาวชนก็จะมีอาจารย์ของสาขาเด็กเข้าไปครบทุกพื้นที่ ประเด็นผู้สูงอายุก็จะมีอาจารย์สาขาผู้สูงอายุเข้าไปครบทุกพื้นที่ การเข้าไปก็จะมี hidden agenda เพราะว่าคนเราถ้าจะทำอะไรก็จะต้องมีผลประโยชน์ win-win แต่ประโยชน์ที่ตัวเองคิดว่าอาจารย์ควรจะได้รับเมื่อเข้าไปคลุกคลีกับพื้นที่ คือ ได้เห็นข้อมูลของพื้นที่ แล้วอาจารย์สามารถใช้ข้อมูลนั้นมาทำงานวิจัยที่ถือเป็น KPI ของสำนักวิชา/ของตัวเอง แต่ถ้าไม่มีผลประโยชน์ win-win บางพื้นที่ก็ไม่จำเป็นต้องมีอาจารย์เข้าไปร่วม เช่น ประเด็นเด็กและเยาวชน เจ้าของโครงการเป็นคุณครู การลดจำนวนเด็กออกกลางคัน คุณครูทุกคนจะช่วยกันทำเต็มที่และต้องทำงานร่วมกับชุมชนเพราะมันเป็นพันธกิจหลักของเขา เครือข่ายองค์กรกลางของทุกโรงเรียนจึงมีหัวหน้าชุมชนที่เป็นที่เคารพนับถือเป็นประธาน

ผศ.กำไล สมรักษ์

ข้อสรุปที่ได้จากการประชุมถอดบทเรียนประเด็นเด็กและเยาวชน ได้นำมาสังเคราะห์และเขียนสรุปตอนนี้เขียนได้ประมาณ 50% แล้ว เหลือแต่ตามผลเชิงปริมาณที่ควบคุมเชิงคุณภาพงาน ยืนยันได้ 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก ยืนยันว่าโมเดลที่ตั้งไว้ว่าป้องกันเด็กออกกลางคันด้วยทักษะอาชีพ เนื่องจากมีการจัดการใน

ระดับชุมชนร่วมกับสถานศึกษาและผู้ปกครอง จัดการเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะมีผลต่อการเรียนก่อน โมเดลนี้จึงเป็นโมเดลป้องกัน ผลออกมาแต่ละโรงเรียนจะได้ 100% ทุกพื้นที่พูดเหมือนกันว่าผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง รายได้ต่ำ ลูกต้องช่วยพ่อแม่ทำมาหากินโดยเฉพาะในช่วงโควิด ถ้าให้เด็กมาเรียนรู้อาชีพกับชุมชน มีทักษะอาชีพ แล้วให้เด็กทำอาชีพนั้น สร้างรายได้ ส่งผลให้ครอบครัวอยู่ได้ ตัวเด็กก็จะได้มาเรียน

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ขอสนับสนุนอาจารย์กำไลว่าเป็นเรื่องจริง PM จะรู้ข้อมูลในพื้นที่ทั้งหมดจากระบบออนไลน์ที่ทางพื้นที่ได้ส่งข้อมูลเข้ามา เด็กในพื้นที่ต้องการทำงานหาเงินช่วยครอบครัวมากกว่าไปเรียน แต่ถ้ามีทางออกที่ดี เด็กจะกลับไปเรียน โมเดลป้องกันเด็กออกกลางคันด้วยทักษะอาชีพ จึงตอบโจทย์ให้เด็กสามารถเรียนด้วยการทำงานด้วย อีกส่วนคือช่วยเด็กให้ใช้เวลาว่างเป็นประโยชน์ลดการมั่วสุมติดยาเสพติด ส่วนนี้เป็นเรื่องเนื้อหา

เรื่องการบริหารจัดการประเด็นเด็กและเยาวชน สามารถดำเนินการได้ตามแผน เพราะโรงเรียนใช้เครือข่ายในชุมชนมาช่วย อาจารย์มีสัมพันธภาพที่ดีกับเครือข่ายองค์กรกลาง แม้จะมีการเปลี่ยนคนทำงานของโรงเรียนก็จะมีตัวกลางอย่างอาจารย์สันติคอยเชื่อมงาน ดังนั้น จึงคิดว่าเราอาจจะไม่มีพี่เลี้ยงวิชาการไม่ก็คนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมีทุกโรงเรียน การเก็บข้อมูลอาจารย์แต่ละโรงเรียนก็สามารถบูรณาการไปกับงานประจำอย่างงานเยี่ยมบ้านนักเรียนจึงทำให้การเก็บข้อมูลของประเด็นเด็กและเยาวชนสามารถจัดการได้

จากข้อมูลที่แต่ละโรงเรียนนำเสนอเรื่องบันไดผลลัพธ์ขั้นที่ 2 ก็เห็นผลลัพธ์เชิงกระบวนการ แต่เชิงปริมาณโรงเรียนยังไม่ได้เก็บข้อมูล แต่คิดว่าเก็บไม่ยากเพราะโรงเรียนเปิดเทอมแล้ว วันที่ 12 มิ.ย. นี้จะให้โรงเรียนมานำเสนอบันไดผลลัพธ์ขั้นที่ 3 แล้วทาง NF จะเสนอแนะเพิ่มเติม จึงมั่นใจว่าทีมสังเคราะห์ประเด็นเด็กและเยาวชนจะสามารถตอบโจทย์ตามที่สำนัก 6 ให้มาได้

ประเด็นผู้สูงอายุ มีพี่เลี้ยงหลักที่ดำเนินการต่อเนื่อง สม่าเสมอ คือ ดร.จิราพร วัฒนศรีสิน พื้นที่ตำบลท่าเรือจึงมีความชัดเจนในการขับเคลื่อนกิจกรรมค่อนข้างสูง เนื่องจากตัวประธานเครือข่ายองค์กรกลาง คือ คุณลุงสมพร ได้ทำเฟส 2 มาตลอด และเกาะติด 11 ชมรมในพื้นที่มาตลอด โดยมีพี่เลี้ยงพื้นที่ อาจารย์สิงห์ ซึ่งเป็นคนในชุมชน อาจารย์จิราพร เป็นประธานประเด็นผู้สูงอายุของ อปสข. เขต 11 ด้วย อาจารย์จึงเกาะติดการทำงานมาตลอดจนเห็นภาพ

ประเด็นผู้สูงอายุ มี 3 โมเดล ต่อยอดจากเฟส 2 คือ 1. โมเดลการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยชมรมผู้สูงอายุ ใช้โมเดลของตำบลท่าเรือ ซึ่งอาจารย์จิราพรเป็นผู้ดูแล 2. โมเดลการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยคณะกรรมการชุมชน โมเดล 3 ตำบล มีอาจารย์วรรณา รับผิดชอบดูแล 3. โมเดลการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยชุมชน พื้นที่พระเลียบมีพี่เลี้ยงพื้นที่ที่ทำงานมาต่อเนื่องอยู่แล้ว ทำงานเป็นเหมือนพี่เลี้ยงวิชาการไปด้วย เราจะได้ข้อมูลมาสังเคราะห์จาก 3 พื้นที่ที่กล่าวมาเป็นหลัก คิดว่า ประเด็นผู้สูงอายุมีพี่เลี้ยงวิชาการเพียงเท่านี้ก็พอ ไม่จำเป็นต้องมีทุกชุมชน ถ้านำโมเดลไปขยายให้พื้นที่อื่นทำ ควรให้ความสำคัญกับพื้นที่ เพราะเขาเป็นผู้รับประโยชน์โดยตรง ควรไปมุ่งเน้นการทำให้พี่เลี้ยงพื้นที่เข้าใจ ARE การจัดเก็บวิเคราะห์ข้อมูล การออกแบบกิจกรรมตามประเด็นปัญหาที่พบเพิ่มเติมตั้งแต่เริ่มแรกด้วยตนเองดีกว่าให้พี่เลี้ยงวิชาการไปถ่ายทอด

ช่วงสถานการณ์โควิด พี่เลี้ยงต้องไปจัดการเรื่องโควิดทำให้บันไดผลลัพธ์ขั้นที่ 2 หยุดชะงักไป แต่ของพระเลียบเนื่องจากพี่เลี้ยงมีประสบการณ์ทำโครงการมาก่อนเมื่อโควิดคลี่คลายก็สามารถจัดกิจกรรมไปด้วย และขยายผลไปด้วย ทำให้ผู้นำองค์กรที่เราจะไปเชื่อมบนเห็นภาพของพื้นที่ อีกทั้งรู้ว่าช่วงโควิดคนนอกไม่

สามารถไปทำกิจกรรมกับผู้สูงอายุได้ จึงเน้นไปที่ครอบครัวให้มาเป็นแนวร่วมในการขับเคลื่อนโครงการ ทำให้สามารถดำเนินโครงการไปได้ พื้นที่ทำเรื่องปรับกิจกรรมจากที่เคยรวมกัน ก็ให้แยกเป็นแต่ละชุมชนจัดกิจกรรมกันเอง ทำให้สามารถจัดกิจกรรมไปได้ ส่วนของสามตำบลเมื่อพี่เลี้ยงพื้นที่สามารถกลับไปเชื่อมงานได้ทำให้สามารถขับเคลื่อนงานต่อได้ ดังนั้น คิดว่าเงื่อนไขปัจจัยสำเร็จหลัก คือ Core Team พี่เลี้ยงที่เป็นแกนนำในพื้นที่ต้องเข้าใจบทบาทของ NF บทบาทของตัวเอง กระบวนการ ARE การมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดตัวชี้วัดผลลัพธ์เพื่อบรรลุเป้าหมายของโครงการอย่างชัดเจน ในส่วนพี่เลี้ยงวิชาการ ซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เราไม่สามารถไปบังคับควบคุมได้ มันขึ้นอยู่กับการมีส่วนได้-ส่วนเสีย ข้อจำกัดของเวลา ทักษะการทำงานกับชุมชนของอาจารย์แต่ละคน

ดร.เพ็ญ สุขมาก

จะเห็นบทเรียนที่ทางอาจารย์ได้สะท้อนมา อันนี้ คือ การสร้างกลไกของ NF ที่สร้างกลไกวิชาการ โดยคาดว่าจะมาช่วยปิดช่องว่างเรื่องการสังเคราะห์ข้อมูล ก็เป็นบทเรียนว่าเมื่อทีมวิชาการมีงานของตัวเองเยอะก็อาจจะทำให้ไม่สามารถไปช่วยงานได้

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ขอเพิ่มเติมตัว PM เอง ช่วงหลังได้เพิ่มบทบาทในการช่วยสังเคราะห์ โดยเริ่มต้นจากข้อมูลของประเด็นผู้สูงอายุ ก็พอจะมองภาพออกแล้ว แต่เสียดายว่าถ้า PM กลับตัวทันเร็วกว่านี้คงจะไม่เจ็บปวดกับการสังเคราะห์มากขนาดนี้ ตอนนี้ PM กำลังยกร่างสังเคราะห์ให้กับประธานอยู่ คิดว่าประธานเกาะติดมาตลอดจะมองเห็นภาพมากขึ้น ถ้าสามารถย้อนกลับไป PM จะทำตัวเหมือนพี่เลี้ยง ใกล้เคียงมากกว่านี้ ลงพื้นด้วย จะทำให้การสังเคราะห์ไหลลื่นมากกว่านี้

ผศ.กำไล สมรักษ์

คิดเห็นว่าในเรื่องทีมวิชาการไม่ได้คิดว่ามีน้อยหรือมากจะดีหรือไม่ดี แต่คิดว่าควรดูคุณสมบัติมากกว่า ถ้าถอดบทเรียนทีมของเราเป็นอาจารย์ตรงสาขาก็จริง แต่น้องไม่เคยเป็นพี่เลี้ยงชุมชนเลย อันนี้จึงเป็นบทเรียนในการหาพี่เลี้ยงวิชาการ

ดร.เพ็ญ สุขมาก

อยากให้อาจารย์สรุปคร่าว ๆ ทั้งประเด็นเด็กและเยาวชน และประเด็นผู้สูงอายุว่ามีโครงการที่ล่าช้า จำนวนเท่าไร โครงการย่อยที่จะถูกสังเคราะห์เป็นโมเดลต้นแบบมีความชัดเจนมากขึ้นหรือไม่

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ประเด็นเด็กและเยาวชน เรามั่นใจว่าจะสามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นโมเดลได้

ประเด็นผู้สูงอายุ PM ได้ข้อมูลมาเฉพาะ 3 พื้นที่ ทำเรือ พระเลียบ และสามตำบล ซึ่งเป็นพื้นที่หลัก โมเดลจะเป็นโมเดลที่ได้มาจากการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานประเด็นผู้สูงอายุภายใต้โครงการขับเคลื่อนเครือข่ายองค์กรกลางร่วมสร้างเมืองคอนสุขภาวะ ซึ่งดำเนินการมาแล้วในปีที่ 1 – 2 ส่วนปีที่ 3 ได้เริ่มดำเนินการภายใต้สถานการณ์โควิดเกือบ 2 ปี มีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพชีวิต 4 มิติ ด้านสังคม สุขภาพ สังคม สิ่งแวดล้อม ทาง PM ได้สังเคราะห์ออกมาว่า แม้ว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุจะมีการดำเนินการทั้ง 3 พื้นที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกันคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต 4 มิติ เท่าที่มองใน 3 พื้นที่ เป็น

โมเดลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเครือข่ายองค์กรกลางในพื้นที่แบบมีส่วนร่วมครบวงจร คือ สมาชิกของเครือข่ายองค์กรกลางที่มาจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม 4 มิติ ร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ออกแบบกิจกรรม ร่วมรับประโยชน์ และร่วมประเมินผลในพื้นที่ หากจะนำไปใช้ในพื้นที่อื่นต้องคำนึงเรื่องทุนของพื้นที่ ใช้ศักยภาพทุนเดิมร่วมกับทุนใหม่ในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

อาจารย์วรรณมา กุมารจันทร์

พื้นที่สามตำบลจะเติมเรื่องความเข้มแข็ง คุณสมบัติเดิมของประธานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่วนมากจะมาจากชมรมผู้สูงอายุที่ไม่ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งชมรม จึงมาทำที่ศูนย์ ทำให้มีความรู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของในการทำโครงการ

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ต่อมา มีการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมประเมินผลตั้งแต่แรก และสร้างเป้าหมายร่วมกันระหว่างสมาชิกเครือข่ายองค์กรกลาง มีการหนุนเสริมเรื่องงบประมาณในการจัดกิจกรรมตามที่ออกแบบไว้ มีการระดมทุนเพื่อเป็นปัจจัยในการหนุนเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยชุมชนเอง เช่น ระดมทุนเพื่อจัดซื้อกายอุปกรณ์ให้ผู้สูงอายุ มีการออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้สูงอายุในพื้นที่ มีช่องทางการสื่อสารกับผู้สูงอายุหลายช่องทาง

โมเดลต้นแบบที่เรายกมาจากทุกพื้นที่ บริบทของโมเดลต้นแบบมีลักษณะของพื้นที่ภายใต้โมเดลเดียวกันจะมีทั้งพื้นที่ชนบท ชุมชนเมืองกึ่งชนบท จำนวนครัวเรือนต่างกัน แต่ที่เหมือนกัน คือ ทุกพื้นที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ทุกพื้นที่มีผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง และประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและค้าขาย เมื่อมีการจัดกิจกรรมเพื่อต่อบริการด้านเศรษฐกิจ จึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดอาชีพและสร้างรายได้ ทุกพื้นที่มีกรรมการที่เป็นทุนทางสังคมเข้ามาหนุนเสริมการทำงานจาก 4 องค์กรหลัก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข รพ.สต. โรงเรียน แต่มีความแตกต่างในการรวมกลุ่ม/ชมรม

กลไกการทำงานของโมเดลต้นแบบ การก่อตัวของกลไกเป็นการรวมตัวของคณะทำงานแล้วชวนคนเข้ามามีส่วนร่วม ทุนใหม่ทุนเดิม ใช้ทุนเดิมที่มีอยู่ต่อยอดทุนใหม่ ต่อยอดจากคณะกรรมการในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่ ต่อยอดคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในตำบล มีการแสวงหาทุนร่วมโดยชักชวนคนใหม่ใหม่ที่สามารรถต่อยอดมิติผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วม ขับเคลื่อนโดยแกนนำที่เข้มแข็ง

การจัดการกลไกของ NF ใช้การจัดการโดยใช้รูปแบบกรรมการดังกล่าวที่ตั้งมา 8 ชุด ทาง PM ได้ถอดบทเรียนแล้วว่ากรรมการควรจะมี/ไม่มีอะไร ตัวปัจจัยหลัก คือ พี่เลี้ยงพื้นที่ และผู้รับผิดชอบโครงการ ตัวพี่เลี้ยงยังต้องอาศัยศักยภาพของ Node ให้ Node เป็นตัวประสานขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดการเชื่อมบน ส่วนเชื่อมกลางตัวพี่เลี้ยงในพื้นที่มีความสามารถอยู่แล้ว ที่กล่าวมาทั้งหมด คือ ประเด็นผู้สูงอายุ

สำหรับแนวทางการจัดการข้อมูลและเงื่อนไขที่นำไปสู่ความสำเร็จ จากการถอดบทเรียนพบว่า ทีม Node ให้ความสำคัญกับการจัดการข้อมูล โดยกำหนดข้อมูลจำเป็นให้กับพื้นที่ตั้งแต่เริ่มเขียนโครงการเพราะผู้ทรงคุณวุฒิต้องการเห็นสถานการณ์ปัญหา ระดับของปัญหาผู้สูงอายุในพื้นที่ อย่างไรก็ตามยังมีโอกาสในการพัฒนาการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล พื้นที่ยังต้องการการหนุนเสริมจาก Node เมื่อ Node เข้าใจ ได้มีการจัด workshop ขึ้นมาครั้งหนึ่งเพื่อให้พื้นที่ได้รู้ว่าเรามีโปรแกรมสำหรับเก็บข้อมูล ให้พื้นที่ได้นำไปเป็น

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล แต่ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล Node วิเคราะห์เฉพาะผลลัพธ์เชิงกระบวนการ แต่ผลลัพธ์ด้านสุขภาพไม่ได้กระตุ้นให้พื้นที่ดำเนินการ พื้นที่ที่ยังไม่ได้ทำ เราจะจัดกระบวนการนี้ในวันที่ 12 เพื่อสรุปข้อมูลด้านสุขภาพเพื่อยืนยันผลลัพธ์เชิงกระบวนการอีกครั้ง

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

ผลลัพธ์ของโครงการตัว baseline ยังไม่ชัดเจนหรือไม่

ดร.จกกลณี จันทศิริ

จริง ๆ แล้วตัว baseline ควรจะมีอยู่ในตัวโครงการตั้งแต่เราร่าง proposal ร่างโครงการย่อย ตอนนี ตัว baseline อยู่ในโปรแกรมฐานข้อมูลของ Node

อาจารย์วรรณมา กุมารจันทร์

เวลาเราลงเราก็เอาตัวนี้มาคุย มาคลี่ แต่ตอนนี้เรายังประเมินข้างบนไม่ได้จึงไม่ออกมาเป็นผลลัพธ์ แต่ตัว baseline มันมีอยู่แล้ว

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

เราเอาตัว baseline มาดูว่ามีปัญหาอะไรในแต่ละพื้นที่ ซึ่งแต่พื้นที่ไม่เหมือนกัน กระบวนการทำกิจกรรมก็จะแตกต่างกันตามตัว baseline แล้วเราสามารถใช้ตัว baseline มากระตุ้นการทำกิจกรรมอย่างไร ตรงนี้ที่ยังไม่ค่อยเห็น ถ้ามีข้อมูลตรงนี้จะทำให้เห็นชัดเจน จากตัว baseline ถ้าอาจารย์จกกลณีสามารถเติมได้ว่ากลไกที่เราสร้างทั้ง 3 โมเดล แต่ละโมเดลที่ทำอยู่ เช่น ท่าเรือ ใช้กลไกชมรม ต้องเป็นชมรมที่มีลักษณะใด เราถึงจะดึงเข้ามาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่า baseline

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ตัวเองยังไม่ได้ใช้ค่า baseline ถึงได้บอกว่าถ้าย้อนหลังกลับไปได้มองบทบาทตัวเองได้เป็นคนจัดกระบวนการ ตอนนั้นคาดหวังว่าตัวที่เลี้ยงจะเห็น baseline แล้วนำไปดูว่าพื้นที่ต้องทำกิจกรรมอะไร แต่ที่เลี้ยงก็ไม่ได้เอา baseline ลงไป แค่ไปดูว่าพื้นที่ทำกิจกรรม เลยไม่รู้ว่ากิจกรรมที่ทำตอบ baseline หรือไม่ เมื่อได้เห็นข้อมูลของท่าเรือที่อยู่ในฐานข้อมูล ก็ยังไม่ได้มีการสังเคราะห์ ทำให้ตอนนี้ตัวเองต้องมาช่วยอาจารย์ อู๋สังเคราะห์ข้อมูลให้เพื่อจะได้ทันส่งให้ สสส. ที่อาจารย์กุลทัตพูดถูกแล้ว คือ เวลาเราลงไปขับเคลื่อนโครงการเราไม่ได้เอา baseline ลงไปดู แต่ไปร่วมกิจกรรมเขาเฉย ๆ ทาง Node ควรต้องทำความเข้าใจกับที่เลี้ยงถึงตัว baseline ของพื้นที่ ดูว่าเขาจะทำอะไร แล้วค่อยวัด ซึ่ง baseline จะต้องมีการตั้งร่างโครงการแล้ว

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

ผลสำเร็จสุดท้ายแล้วจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้ง 4 มิติ หรือไม่ ตัวเองคิดว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่เรื่องสำคัญคือ สิ่งที่อาจารย์จกกลณีได้เล่ามา เพราะจะเป็นบทเรียนในการแก้ปัญหาสำหรับรอบหน้า ไม่แน่ว่าอาจารย์เพ็ญกับอาจารย์วรารม เห็นด้วยหรือไม่ ถ้าหากอาจารย์จกกลณีสามารถถอดบทเรียนออกมาได้จะนำไปสู่การพัฒนาแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน ทางทีมอาจจะต้องวิเคราะห์เพิ่มว่าทำไมไม่ได้ใช้ baseline ในกระบวนการ เพราะสาเหตุใด คิดว่าคุณค่าของงานน่าจะอยู่ตรงนี้

ดร.จกกลณี จันทศิริ

คิดว่าบทบาท PM ควรจะมีมากกว่านี้ ลงไปทุกพื้นที่เพื่อจะดู แต่ก็เห็นแล้วว่าถ้าพี่เลี้ยงใช้ baseline ลงไปก็จะเห็น แต่ตอนนี้ไม่เห็น เขาก็ทำกิจกรรมของเขาไป แต่ไม่รู้ว่าผลลัพธ์ที่เราจะวัดจริง ๆ พอบันไดผลลัพธ์ ชั้นที่ 3 ที่เราจะวัดผลลัพธ์เชิงปริมาณ ทำให้ไม่มั่นใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นใน 4 มิติ มันเกิดจากกิจกรรมหรือไม่ นี่คือ โจทย์ เพราะเราไม่ได้ควบคุมมันไปตาม intervention นั้น

ดร.เพ็ญ สุขมาก

บันไดผลลัพธ์ไม่เกิด แต่สามารถสังเคราะห์ออกมาได้ ก็ถือว่าสำเร็จ มีโจทย์ของทีมประเมินข้อนี้ คือ บทเรียน ปัจจัย เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ เราก็สามารถเขียนตอบมาได้

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

ถ้าอาจารย์จกกลณี สามารถเขียนตรงนี้ออกมาได้ จะนำไปสู่ข้อเสนอชัดเจนว่า ถ้าคนอื่นจะนำไปใช้ แบบเราจะต้องระวังจุดไหน อันนี้คือคุณค่างานของอาจารย์จกกลณี

ผศ.ดร.วรางคณา ชัชเวช

เห็นด้วยกับอาจารย์กุลทัต และอาจารย์เพ็ญ เรื่องการถอดบทเรียน แต่มีข้อสังเกตที่อยากแลกเปลี่ยน เรื่องที่อาจารย์เล่าถึงโครงสร้างของ Node Flagship ถ้าหากว่าทีมอาจารย์ของสำนักวิชาพยาบาลยังไม่พร้อม เป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีสหวิชาชีพจากทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยมาเข้าร่วม

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ที่เคยฟังมาสหวิชาชีพที่เคยรับทุนก็ไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ทางอาจารย์ผู้ใดก็ต้องเข้ามาช่วยจัดการ มันต้องหาคนที่ใช่ คนที่ชอบ เพราะจะให้มีพื้นฐานการทำงานร่วมกับชุมชนทุกคนก็ไม่ใช่ แต่ต้องหาคนที่ชอบ ตอนนี้เรากำลังสร้างคนใหม่ที่ไม่ใช่อาจารย์ เป็นนักศึกษาป.ตรี ป.โท เข้ามาอยู่เป็นนักวิชาการ ประจำโครงการ ทำให้เขาเกาะติดงานและตามข้อมูลให้เราได้ อันนี้เป็นผลผลิตที่ได้มาจากสำนัก 6 สสส. เป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้งานเกิดได้ ส่วนทางสหวิชาชีพจะเข้ามาถ้าโครงการนั้นเป็นโครงการวิจัยที่เขาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ทำเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยของเขา ส่วนการจัดการเราก็ยังต้องรับผิดชอบเหมือนเดิม

ส่วนตัวเชื่อว่าโครงการนี้ตัวกลไกที่จะทำให้เกิด คือ การเอาจริงเอาจังกับตัวผู้สูงอายุในพื้นที่นั้นเลย เราต้องหาแกนนำที่เข้มแข็งมันจึงจะเกิด ถ้าไม่ทำตรงนี้ตัวผู้สูงอายุก็จะถูกไม่ให้เกิด ไม่เห็นความสำคัญ ถูกลดทอนศักดิ์ศรี ศักยภาพลงไป

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

อยากให้อาจารย์ถอดออกมาให้ชัดว่าโมเดลผู้สูงอายุทั้ง 3 โมเดล มีความแตกต่างกันอย่างไร เช่น ชมรมผู้สูงอายุ ขึ้นมาเป็นแกนนำได้เพราะมีลักษณะอย่างไร องค์ประกอบของชมรมมีอะไรบ้าง ถ้าบอกตรงนี้ได้ จะทำให้ข้อมูลมีคุณค่า ส่วนคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตต้องตั้งออกมาว่าทำอะไร สำหรับตัวชุมชน ใช้ผู้สูงอายุที่มีลักษณะเฉพาะเป็นแกนนำ ถ้าสามารถถอดออกมาได้จะทำให้พอมองออกว่าจะพัฒนาแต่ละโมเดลไปอย่างไร

ดร.จกกลณี จันทศิริ

คณะกรรมการของชมรมผู้สูงอายุ จะมีผู้นำที่เป็นผู้มีอำนาจในพื้นที่ เช่น รองนายก อบท. คิดว่าเป็นสาเหตุทำให้ชมรมขับเคลื่อนงานไปได้

จากการคุยกับพี่เลี้ยงวิชาการ เมื่อพี่เลี้ยงวิชาการพื้นที่พระเสียบเห็นตัวอย่างของท่าเรือ ได้นำไปจัดการในพื้นที่พระเสียบ เขาบอกว่า NF น่าจะทำแบบนี้ตั้งนานแล้ว เขาจะได้เห็นภาพ แต่ NF เพิ่งจะมาจัดการตอนจะส่งผลงาน

ผศ.กำไล สมรักษ์

เรื่องกลไก ถ้าสามารถวางระบบได้เข้มแข็ง มีตัวอย่าง พื้นที่ตำบลปากนคร ใช้มิติเป็นตัวตั้ง ให้แต่ละกลุ่มใช้มิติในการรวมตัว แต่คนทำกระบวนการ กลไกสนับสนุน จะเป็นกำนันตำบล มีทีมเสริมด้านวิชาการ คือ ผอ.รพ.สต. คนขับเคลื่อนเป็นผู้นำตามกลุ่ม จากการติดตามปากนครใช้กลไกการจัดกลุ่มโดยผู้สูงอายุ โดยการนำกันเอง มีกำนันเป็นคนเอื้ออำนวย และผอ.รพ.สต. เป็นผู้สนับสนุน คนขับเคลื่อนเป็นกลุ่มผู้สูงอายุร่วมกับ อสม. นักพัฒนาชุมชน ทีมสื่อ และทีมเยาวชน โดยใช้อาชีพเป็นตัวเดินเรื่อง

ดร.กุลทัต หงส์ขยางกูร

มีโครงการย่อยโครงการใดบ้างที่ดูแล้วน่าจะไปได้ จากที่ฟังพื้นที่ต้นแบบ 3 พื้นที่ พื้นที่ขยายวัด โหนด และพื้นที่ปากนคร น่าจะไปได้

อาจารย์วรรณภา กุมารจันทร์

พื้นที่ 3 ตำบล ทุกครั้งที่ตำบลต้นแบบดำเนินการก็จะทำควบคู่ไปด้วย เพียงแต่ยังไม่ได้ประเมินเป็นตัวเลข

ดร.จกกลณี จันทศิริ

พื้นที่โมเดลนั้นก็ไปได้ เริ่มจัดกิจกรรมแล้ว เท่าที่ดูจากวันที่เขามาถอดบทเรียน ก็เริ่มจะฟื้นตัว น่าจะให้โอกาส คิดว่าน่าจะไปได้ เพราะเริ่มทำกิจกรรมแล้ว

คุณแพง เจ้าหน้าที NF นครศรีธรรมราช

พื้นที่ที่ล่าช้าจะมีของลุงแสวง บ้านเขากลอย ส่วนจุฬารักษ์ขอขยายเวลาไปทั้งหมด

ผศ.กำไล สมรักษ์

พื้นที่ทุ่งกระลาวัณย์ แขนงนำยังผูกติดกับรองนายก อบท. แต่ก็พยายามเรียนรู้กับวัดโหนด และจะจับมือกันทำ เพราะพื้นที่อยู่ไม่ไกลกัน

ดร.จกกลณี จันทศิริ

วัดโหนดมีกิจกรรมต่อเนื่อง ผู้นำมีความกระตือรือร้น

อาจารย์วรรณภา กุมารจันทร์

พื้นที่ที่ยังน่ากังวล คือ บางจาก ได้ลงไปช่วย 2 ครั้งแล้ว ได้เห็นกิจกรรมที่ทำมาไม่เหมือนกับที่ได้คุยกัน คิดว่าจะไปคุยกับอาจารย์จิราพรอีกครั้งเพื่อช่วยกัน

ดร.กุลทัต หงษ์ขยางกูร

มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่จะนำทั้ง 18 โครงการมาซ่อมในเรื่องของกระบวนการทำความเข้าใจการใช้ข้อมูล

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ตอนนี้รู้แล้วว่าการไปจัดการคนอื่นมันยากกว่าทำเอง จากการทำที่ต้องมาสังเคราะห์ข้อมูลให้อาจารย์อยู่ไร ถ้ารู้ก่อนหน้าก็คงจะลงไปทำเองดีกว่า

มันใจว่าถ้าได้ขยายและซ่อมได้ เขาทำได้ เพราะชาวบ้านในพื้นที่พร้อมที่จะทำอยู่แล้ว แค่เราไปทำให้เขาสามารถจุดประเด็นขึ้นมา รู้ว่าเขาติดขัดตรงไหน ไปช่วยได้

ผศ.ดร.วรางคณา ชัชเวช

ส่วนของภาคีทั้ง 2 ประเด็น ยังมีข้อจำกัดแบบเดิมหรือไม่

ดร.จกกลณี จันทศิริ

จะต้องคุยกับอาจารย์อยู่ไรเพิ่มเติม ตอนนี้การเชื่อมบนทางมหาวิทยาลัยจะพัฒนาเมืองคอนน่าอยู่ในระดับจังหวัด มีการจัดประชุมกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และอธิการบดี ทางอาจารย์อยู่ไรได้นำเสนอแผนพัฒนาของ NF ในที่ประชุมแล้ว และได้มีการนำเสนอแผนพัฒนาระบบบริการศูนย์ผู้สูงอายุครบวงจรในที่ประชุมของโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์ ท่านอธิการบดีจะให้รพ.สต.มาเยี่ยมชมโรงพยาบาล ก็ถือโอกาสนำอสม. เข้ามาร่วมทีมกับเรา ส่วนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดทางอาจารย์อยู่ไรอาจจะให้ข้อมูลอีกครั้ง

นอกจากนี้ทางเรามีความใกล้ชิดกับ อปท. ท่าศาลา เพราะอาจารย์อยู่ไรกับอาจารย์กำไลทำโครงการฐานชุมชนมาหลายโครงการ จึงเชื่อมการจัดกิจกรรมในพื้นที่ได้อยู่แล้ว

ทางอาจารย์จिरาพร ได้นำทีมงานผู้สูงอายุเข้าไปร่วมประชุมกับ อปสข. เขต 11 เพื่อผลักดันเข้าไปอยู่ในภาคี

ผศ.กำไล สมรักษ์

ตอนนี้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้นำเข้าสู่แผนจังหวัด ผู้รับผิดชอบงานที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดก็รับเรื่องที่จะประสานต่อในเรื่องผู้สูงอายุ

วันนี้ รพ.สต. ของอำเภอพบพิศำได้มาจัดประชุมที่ศูนย์แพทย์และได้พูดถึงประเด็นนี้ และรับเรื่องที่จะดำเนินการเรื่องผู้สูงอายุ เชื่อมกับแผนจังหวัดที่นำเสนอท่านผู้ว่าไป

นอกจากนี้ทาง อบจ. ได้ให้ รพ.สต. ที่ประสงค์จะเข้าร่วมกับอบจ. ได้เข้าร่วม ก็ถือเป็นอีกยุทธศาสตร์ที่ท้องถิ่นจะทำงานดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น ตัว 4 มิติของเราก็จะถูกนำไปใช้มากขึ้น

ผศ.ดร.วรางคณา ชัชเวช

ภาคีเหล่านี้เราเชื่อมมาตั้งแต่ปีแรก หรือเพิ่งมาเชื่อมในปีที่ 3 นี้

ผศ.กำไล สมรักษ์

ก่อนที่จะรับงาน NF เราเชื่อมภาคีกับระดับจังหวัดและระดับประเทศ ทำโครงการผู้สูงอายุในอำเภอท่าศาลาเป็นโมเดล มีฐานข้อมูลผู้สูงอายุจังหวัด เมื่อทำ NF ก็นำพื้นที่ที่มีความพร้อมเข้ามาร่วม

มีการเชื่อมต่อกับนโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาสู่สังคมสูงวัย แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด และของมหาวิทยาลัยจะเตรียมเข้าสู่สังคมสูงวัย

อาจารย์วรรณ กุมารจันทร์

ภาคีที่เพิ่งเพิ่มปีนี้ คือ เขตสุขภาพที่ 11

ดร.จกกลณี จันทศิริ

ตัวเองใช้สัมพันธภาพส่วนตัวที่รู้จักกับ ผอ. สปสช. เขต 11 สุราษฎร์ธานี เชิญมารับฟังการทำงานของ เรา และถ้าสปสช. มีงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ จะสนับสนุนเราอย่างไรบ้าง เขาได้ให้ช่องทางให้ มหาวิทยาลัยทำหน่วยบริการในมหาวิทยาลัย เป็นคัพของ สปสช. ในการดูแลผู้สูงอายุ

ดร.กุลทัต หงษ์ขยางกูร

ในรายละเอียดอื่น ๆ น่าจะคุยกันวันที่ 12 นี้อีกครั้ง

ดร.จกกลณี จันทศิริ

วางแผนไว้ว่าวันที่ 12 จะมีประเด็น คือ

1. นำข้อมูลสังเคราะห์ที่เสร็จสมบูรณ์แล้วมาคุยกับทุกโครงการ ให้เห็นกระบวนการของแต่ละพื้นที่
2. ให้แต่ละพื้นที่นำเสนอผลลัพธ์ตามบันไดผลลัพธ์

ดร.เพ็ญ สุขมาก

จากที่ฟังเห็นว่ามี การเชื่อมภาคียุทธศาสตร์ได้ รบกวนคุณแพ่งส่งข้อมูลการติดต่อของภาคีมาให้คุณ เยาวลักษณะด้วย เพื่อจะได้สอบถามข้อมูลก่อน

สรุปว่าทาง NF นครศรีฯ จะขยายระยะเวลาการทำงาน ทางเราจะได้ปรับแผนการทำงานต่อไป